

PARAULA I VIDA

Octubre, mes missioner

«La missió vers els qui encara no coneixen la fe (*ad gentes*) és com una gran i immensa obra de misericòrdia tant espiritual com material». Així parla el Papa Francesc sobre les Missions. L'Església és essencialment missionera i testimoni de misericòrdia, i per això, diu el Papa, «tots estem convidats a "sortir", com a deixebles missioners, oferint cada un els seus propis talents, la seva creativitat, la seva saviesa i experiència per portar el missatge de la tendresa i de la compassió de Déu a tota la família humana».

Actualment hi ha uns **500 missioners catalans** escampats pel món, i **uns 12.000 provenen de tot Espanya**, que han marxat per arrelar-se en els seus nous països i llengües d'adopció, que anuncien i serveixen amb l'amor de Crist i per amor de Crist. La majoria són religiosos i religioses, però també hi ha sacerdots diocesans, i actualment també molts laics i moltes famílies senceres, que han «sortit», com Abraham (cf. *Gn 12,1*). Ens en podem sentir ben orgullosos. Fa un any, la jove missionera catalana **Isa Solà**, religiosa de Jesús Maria, va ser assassinada a Haití i l'impac-

te tan gran de la seva vida compromesa i alegre, ens va tornar a posar al davant dels ulls tota la immensa tasca que els missioners desenvolupen calladament, arreu del món. Sobretot en llocs difícils i perillosos, i no en volen pas marxar. Des de la seva missió, interpel·len la nostra fe i les nostres actuacions, el nostre estil de vida i les nostres riqueses que ens afebleixen la sensibilitat. Déu reclama que «sortim» per anar als altres, als germans, i oferir-los un testimoni humil però coherent de la nostra fe en Jesucrist, i una solidaritat efectiva en els problemes i carències que puguin estar vivint. Anunciar la misericòrdia de Déu, que és el cor de l'Evangeli, i intentar que arribi arreu del món, a tota persona. «Tots els pobles i cultures tenen el dret a rebre el missatge de salvació, que és do de Déu per a tots», escriu el Papa Francesc, i destaca que «això és més necessari encara si tenim en compte la quantitat d'injustícies, guerres, crisis humanitàries que esperen una solució. Els missioners saben per experiència que l'Evangeli del perdó i de la misericòrdia pot portar alegria i reconciliació, justícia i pau».

Quan mirem les col·lectes per a les missions, els números parlen de generositat solidària de la nostra Església d'Urgell envers les Esglésies joves dels països de missió, amb tantes i tan diverses carències i necessitats educatives i pastorals. La Jornada Mundial Missionera, Domund, promoguda per l'Obra Pontifícia de Propagació de la Fe fou creada el 1926, «per auxiliar les comunitats cristianes necessitades i per enfortir l'anunci de l'Evangeli d'un cap a l'altre de la terra».

Convé que tots esdevinguem més missioners, ja que actualment ens adonem que la missió comença ben a prop, potser en les nostres mateixes famílies que s'obliden de la fe o s'han adormit en la comoditat egoista. Gràcies a tots els qui pregueu, trebal·leu i aporteu donatius per a les comunitats més joves i pels missioners. Necessiten que els ajudem i segur que ho reverteixen envers nosaltres amb intercessió i acció de gràcies. Ells són avui el rostre de l'Església valenta que surt de si mateixa per anunciar l'Evangeli de l'alegria!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

El Seminari recupera un piano històric i se celebra amb un concert obert al públic

El Seminari diocesà d'Urgell va acollir un concert, el 15 de setembre, amb motiu de la inauguració de la restauració del piano de cua Rönisch, un piano «històric» del Seminari, que té més de cent anys. Va assistir-hi l'Arquebisbe Joan-Enric, els vicaris generals, sacerdots, seminaristes i una gran quantitat de públic que va omplir la sala de conferències.

Mn. Benigne Marquès, impulsor de la restauració de l'instrument, va recordar com aquest piano de cua ja estava present al Seminari en la seva infantesa, com va quedar en desús i com, gràcies a l'esforç de diversos preveres, especialment de Mn. Jordi Miquel Benavent, havia pogut ser recuperat. El concert anà a càrrec de quatre músics vinculats a La Seu d'Urgell, i al final del concert Mons. Joan-Enric va destacar com la música ens permet elevar l'esperit envers Déu, i també l'interès del Seminari i del Bisbat a donar continuïtat en aquella sala per a concerts de format petit, amb comoditat i proximitat als músics i que pot servir per promoure músics dels Pirineus i del país.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Quan la vida esdevé testimoni

Aquests darrers mesos han mort persones properes i amigues que havien treballat molt per l'escoltisme catòlic. Havien esdevingut referents per al moviment i per a tots els seus membres, especialment els caps. Sabien que educar, també en el lleure, és un compromís que demana als educadors rigor, exigència i projectes globals clars i definits. No pas per sotmetre els nois i les noies a l'esclavatge d'una norma, sinó per tal que el seu creixement avanci per un camí que menin a algun lloc i no els deixi perduts en un bosc sense orientació ni capacitat d'orientar-se. Eren persones que s'esforçaven en el coneixement de la realitat i de les seves demandes, en la classificació dels objectius, en la programació acurada de camins de resposta. Tasca sovint desagraïda i no

sempre prou valorada... però com ens lamentem tots, a la llarga, quan no hi és! Perquè és un esforç que té sentit, una condició absolutament necessària —per bé que no suficient— en qualsevol acció educativa.

És, alhora, una veritat confirmada a bastament per la història que la clau de l'èxit d'un moviment educatiu en el lleure reposa sobre la qualitat humana i la capacitat tècnica dels seus caps, monitors i responsables. Cada vegada hem d'exigir-nos més en aquest punt. Fer-ho és un servei que es fa als caps i monitors i, especialment, als nois i les noies. Es tracta d'articular els coneixements amb el testimoni personal de qui vol fer present uns valors que donen sentit a la seva vida i pels quals ha optat lliurement.

Natura, país, Déu... eren idees força per a aquests educadors traspassats. Atents sempre a les persones i als moments històrics. Avui segueixen sent necessaris els mestratges d'aquests homes i dones, els nostres caps i monitors que, amb la seva manera de fer i actuar, ens van ensenyant que és possible viure més humanament, també més evangèlicament. Aquests homes i dones ens han estat decisius, no tant per les coses que n'hem après —que també, sens dubte— ni pels discursos que ens han adreçat, sinó perquè la seva vida ens ha estat un testimoni de coherència i compromís. Ens han marcat, en definitiva, per la seva honestat, amb el seu testimoni vital i, sovint, sense que ells mateixos ho sabessin.

Enric Puig i Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Octubre,
mes misionero

«La misión hacia los que aún no conocen la fe (*ad gentes*) es como una gran e inmensa obra de misericordia tanto espiritual como material». Así habla el Papa Francisco sobre las Misiones. La Iglesia es esencialmente misionera y testimonio de misericordia, y por eso, dice el Papa, «todos estamos invitados a “salir”, como discípulos misioneros, ofreciendo cada uno sus propios talentos, su creatividad, su sabiduría y experiencia para llevar el mensaje de la ternura y de la compasión de Dios a toda la familia humana».

Actualmente hay unos **500 misioneros catalanes** esparcidos por el mundo, y unos **12.000 provienen de toda España**, que han marchado para enraizarse en sus nuevos países y lenguas de adopción, que anuncian y sirven con el amor de Cristo y por amor de Cristo. La mayoría son religiosos y religiosas, pero también hay sacerdotes diocesanos, y actualmente también muchos laicos y muchas familias enteras, que han «salido», como Abraham (cf. Gn 12,1). Nos podemos sentir muy orgullosos. Hace un año, la joven misionera catalana **Isa Solà**, religiosa de Jesús María, fue asesinada en Haití y el impacto tan grande de su vida comprometida y alegre, nos volvió a poner delante de los ojos toda la inmensa tarea que los misioneros desarrollan calladamente, en todo el mundo. Sobre todo, en lugares difíciles y peligrosos, y no quieren marchar de allí. Desde su misión, interpelan nuestra fe y nuestras actuaciones, nuestro estilo de vida y nuestras riquezas que nos debilitan la sensibilidad. Dios reclama que «salgamos» para ir a los otros, a los hermanos, y ofrecerles un testimonio humilde pero coherente de nuestra fe en Jesucristo, y una solidaridad efectiva en los problemas y carencias que puedan estar viviendo. Anunciar la misericordia de Dios, que es el corazón del Evangelio, e intentar que llegue todo el mundo, a toda persona. «Todos los pueblos y culturas tienen el derecho a recibir el mensaje de salvación, que es don de Dios para todos», escribe el Papa Francisco, y destaca que «esto es más necesario aun si tenemos en cuenta la cantidad de injusticias, guerras, crisis humanitarias que esperan una solución. Los misioneros saben por experiencia que el Evangelio del perdón y de la misericordia puede llevar alegría y reconciliación, justicia y paz».

Cuando miramos las colectas para las misiones, los números hablan de generosidad solidaria de nuestra Iglesia de Urgell hacia las Iglesias jóvenes de los países de misión, con tantas y tan diversas carencias y necesidades educativas y pastorales. La Jornada Mundial Misionera, Domund, promovida por la Obra Pontificia de Propagación de la Fe fue creada en 1926, «para auxiliar a las comunidades cristianas necesitadas y para fortalecer el anuncio del Evangelio de un extremo a otro de la tierra».

Conviene que todos seamos más misioneros, ya que actualmente nos damos cuenta de que la misión comienza muy cerca, tal vez en nuestras mismas familias que se olvidan de la fe o se han dormido en la comodidad egoísta. Gracias a todos los que oráis, trabajáis y aportáis donativos para las comunidades más jóvenes y para los misioneros. Necesitan que les ayudemos y seguro que lo reverterán hacia nosotros con intercesión y acción de gracias. ¡Ellos son hoy el rostro de la Iglesia valiente que sale de sí misma para anunciar el Evangelio de la alegría!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Inici d'una petita comunitat
de Filles de Crist Rei a Agramunt

El dia 7 de setembre va començar la seva presència pastoral a la diòcesi una petita comunitat de tres religioses Filles de Crist Rei a la Parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt.

Hi van venir acompanyades per la seva Superiora provincial, Gna. Fátima Falcón, i van ser rebudes per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, acompanyat pel Rector de la Parròquia, Mn. Uriel Álvarez, que les van acollir fraternalment a la Rectoria d'Agramunt on residiran. El dia 9 a la tarda, Mons. Vives, acompanyat pel Secretari general, va beneir la seu de la nova Comunitat de tres religioses Filles de Crist Rei —fundades pel sacerdot fill d'Agramunt el venerable Josep Gras— i hi ha celebrat per primera vegada l'Eucaristia, deixant-hi el Santíssim Sagrament reservat a la capella de la Comunitat. Hi va ser present la Gna. Fátima Falcón, Provincial d'Espanya, i també s'hi van associar les Germanes Concepcionistes d'Agramunt.

Fer-se present en la ciutat natal
del seu fundador

Les Filles de Crist Rei van ser fundades pel Venerable Mn. Josep Gras i Granollers, que va néixer a Agramunt el 22 de gener de 1834 i va morir a Granada el 7 de juliol de 1918. Ordenat de prevere a Barcelona amb la vocació misionera, va residir a Madrid i Ècija, i instal·lat a Andalusia, fou Canonge del Sacromonte de Granada i es preocupà per la situació de la dona i l'educació dels infants, fundant el 1876 la Congregació de les Filles de Crist Rei per respondre al clima educatiu hostil a la fe cristiana i obertament laicista. Publicà molts opuscles i arti-

cles, com a bon publicista, en diverses revistes i periòdics espanyols i estrangers.

El 26 de març de 1994 el Papa Sant Joan Pau II el va declarar «Venerable» en les seves virtuts, dins el seu procés obert de beatificació i canonització.

L'actual Institut compta amb 378 religioses i 51 comunitats, i està establerta a diversos països d'Europa, Amèrica i Àfrica on desenvolupa una acció educativa, amb nombroses escoles, i una pastoral evangelitzadora àmplia, amb l'anhel apostòlic de l'extensió del Regnat de Crist.

Aquesta petita presència d'una comunitat de Filles de Crist Rei a Agramunt neix en l'any commemoratiu del centenari de la mort

de Mn. Josep Gras i Granollers amb el desig que té l'Institut de Religioses de fer-se present a la ciutat natal del seu fundador.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que la Verge ens obtingui la gràcia de ser animats per l'Esperit Sant, per donar testimoni de Crist amb franquesa evangèlica» (26 d'agost).

@Pontifex: «L'Evangelí convida a respondre en primer lloc a Déu, que ens estima i ens salva, reconeixent-lo en els altres» (30 d'agost).

@Pontifex: «Senyor, ensenyans a contemplar-te en la bellesa de la creació i desperta la nostra gratitud i sentit de responsabilitat» (1 de setembre).

@Pontifex: «Jesús hi és sempre, amb el cor obert: obre de bat a bat la misericòrdia que té al cor, perdona, abraça, comprèn» (2 de setembre).

Celebració de Meritxell, agermanament amb Portugal

El Principat d'Andorra va celebrar la festa de la Mare de Déu de Meritxell el divendres 8 de setembre al Santuari-Basilica de Meritxell, amb un convidat d'excepció, el President de Portugal, Marcelo Rebelo de Sousa.

La celebració eucarística va ser presidida per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i va comptar amb la presència de nombroses autoritats del Principat d'Andorra, encapçalades pel Cap de Govern i pel Síndic general.

El Santuari va estar ple de fidels des de primera hora del matí amb les successives celebracions eucarístiques.

La visita de Marcelo Rebelo de Sousa té una especial rellevància, perquè la comunitat portuguesa que viu a Andorra és molt nombrosa i activa i manté moltes vinculacions amb l'Església local: justament en la celebració de Fàtima es porta a terme una processó molt nombrosa de fidels que porten a la Mare de Déu de Fàtima fins al Santuari de Meritxell en un gest de germanor molt profund i viscut.

Tot i que la Mare de Déu de Meritxell, «Llum del Migdia», va anar rebent des de primera hora del matí a centenars de pelegrins, poc abans de la celebració eucarística va arribar algú molt especial: el President de la República de Portugal, que el dia abans havia començat una visita oficial al Principat, i que va voler participar en la solemne Eucaristia. Va voler arribar a Meritxell com un pelegrí més, recorrent a peu l'antic camí que uneix el petit poble proper de Prats de Canillo amb el Santuari, va saludar els pelegrins que trobava, a la seva arribada va visitar l'antic Santuari, va encendre un ciri i va tenir uns moments d'intimitat.

A l'arribada del Copríncep, i després de saludar a les autoritats que el van rebre al peu del Santuari, Mons. Vives

i el President portuguès van entrar junts al temple i es van acostar fins al cambriol de la Mare de Déu, on van dedicar uns instants a venerar la imatge de la Verge de Meritxell i on l'Arquebisbe li va explicar l'origen d'aquesta advocació a Andorra.

Celebració

Un minut després començà la celebració eucarística amb l'entrada en processó dels concelebrants mentre el Cor dels Petits Cantors d'Andorra —que estan celebrant els seus 25 anys de vida— els rebia cantant l'*Ave de Meritxell*. Durant la celebració eucarística, l'Arquebisbe Joan-Enric expressà al President Marcelo Rebelo de Sousa la joia i l'agraïment per la seva presència i per haver escollit una data tan important i significativa del calendari andorrà per a la seva primera visita oficial al Principat, amb la qual enforteix encara més «els llaços de fraternitat i amor entre els nostres pobles perquè les nacions i les parles se sumen i s'uneixen en el Corple d'amor de la Mare comuna de Fàtima i de Meritxell».

Després de la celebració, l'Arquebisbe-Copríncep i el President portuguès reberen al claustre del Santuari les mostres d'afecte d'una veritable

gentada que esperava per poder-los saludar personalment.

Mons. Vives explicà als mitjans de comunicació que Meritxell no és només una advocació de la Mare de Déu sinó també un dels fonaments de la societat andorrana, el qual acudeix per trobar model i guia de virtuts i valors com l'amor fraternal, la solidaritat o el respecte per la vida humana. Uns valors que agermanen els pobles d'Andorra i de Portugal i que es revelen més importants que mai en els moments actuals, quan molts països es veuen colpits per la violència, la guerra i la barbàrie del terrorisme. De la seva banda, el President de Portugal explicà que la seva visita era un homenatge a un país germà i a un poble que ha sabut acollir obertament un nombre important dels seus conciutadans; però també, des d'un vessant més personal, com a pelegrinatge al Santuari de la Patrona del Principat.

Després, Mons. Joan-Enric Vives, el President Marcelo Rebelo de Sousa i les autoritats andorranes es traslladaren fins al Pont de Lisboa, que uneix la boca nord del Túnel dels dos Valires amb La Massana, on guardaren un minut de silenci pels 7 treballadors (quatre dels quals portuguesos) morts en l'accident succeït el 7 de novembre del 2009, durant la construcció del pont. Van oferir un ram de flors i un minut de silenci i de pregària, i van donar el condol als familiars que van estar-hi presents i es van acomiadar fraternalment, abans que el President seguís el programa d'activitats de la seva visita.

Trobada al Palau Episcopal

La nit prèvia es va celebrar un sopar ofert pels coprínceps al President de la República de Portugal al Palau Episcopal. En aquesta trobada, el Copríncep episcopal i el President portuguès van mantenir una reunió en el transcurs de la qual Mons. Vives va obsequiar al President Rebelo de Sousa amb una còpia facsimil del foli 82v. del *Beatus* de La Seu d'Urgell, en la qual el miniaturista va representar el moment en què Noè rep el colom de la pau amb una branca d'olivera al bec. L'elecció d'aquesta miniatura no va ser a l'atzar, sinó per l'actualitat del que simbolitza. El *Beatus* identifica Noè amb Crist i l'arca amb l'Església. L'arribada del colom anuncia la retirada de les aigües i el començament d'una nova era després d'una època de dificultats i tribulacions i l'ensenyament etern sobre la malícia de l'home i la salvació concedida al just. Una nova era de concòrdia i pau a la terra.

El Sant Pare felicita Andorra amb motiu de la festa de Meritxell

El Papa Francesc envià a Mons. Vives, a través de la Nunciatura Apostòlica, un missatge per al Principat d'Andorra amb motiu de la festa de la patrona, la Mare de Déu de Meritxell, festa nacional del Principat. El text traduït al català és aquest: «Amb ocasió de la festa nacional del Principat d'Andorra, em complau fer arribar a Vostra Excel·lència i a tots els fills i filles d'aquesta terra el meus millors vots de pau i prosperitat, que acompanyo amb la meua pregària al Senyor perquè els ajudi en els seus esforços per construir una societat cada vegada més fraterna i justa. *Francesc PP.*»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / SI Jn 2,3-8 / Lc 10,25-37]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541-Roma, 1609), prev., fund.; sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / SI 129 / Lc 10,38-42]. Sant Tomàs de Villa-

nueva (1486-1555), bisbe de València (agustinià), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / SI 85 / Lc 11,1-4]. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963); santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), verge, fundadora de les Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i màrtir.

12. □ Dijous [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / SI 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó.

13. ■ Divendres [Jl 1,13-15; 2,1-2 / SI 9 / Lc 11,15-26]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dissabte [Jl 3,12-21 / SI 96 / Lc 11,27-28]. Sant Calixt I, pa-

pa (217-222) i màrtir; sant Just, bisbe.

15. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 25,6-10a / SI 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 22,1-14 (o bé, més breu: 22,1-10)]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515-Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

Diumenge XXVII de durant l'any

COMENTARI

Què més podia fer Déu per nosaltres que no hagi fet?

La imatge de *la vinya* és símbol habitual dels profetes per referir-se al Poble de Déu.

Amb queixes d'amor no correspost, el profeta-poeta canta els treballs de Déu per la seva vinya amb una clau de lectura: *La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel*; i una requisitòria: *Què més podia fer que no hagi fet?*

La feina ha estat immillorable: *cavà, netejà de pedres, plantà els millors ceps, construï al mig una torre, va fer un cup a la roca.*

Amb quina finalitat? *Esperava bon raïm*; és a dir: *justícia i bondat*. Però de fet *dóna raïms agres*; és a dir: *injustícies i clam dels oprimits*.

L'Amo no ho pot suportar! Sense esperar que deliberi el jurat (*Jerusalem, Judà*), dicta sentència: *La deixaré abandonada, hi creixeran argelagues.*

Davant els perills que l'amenacen, Pau exhorta la Comunitat «*No us inquieteu per res*». No és estoica imperatorabilitat sinó crida a enfortir-se amb la força de Déu per mantenir-se fidels fent front a l'atac dels adversaris. Com?

Acudiu a la pregària amb peticions i acció de gràcies: necessitem l'ajut de Déu i sabem que ens el dóna generosament cada dia.

Pregar i prou? No! *Interesseu-vos per tot allò que és veritable, just, digne d'elogi*. Fent bona selecció dels models a seguir: *Practiqueu allò que heu vist en mi* —Pau.

Jesús adapta la paràbola d'Is: ara la vinya sí dóna fruit però *els vinyaters volen apropiarse dels fruits i quedar-se l'heretat*.

Els llogaters (*Grans Sacerdots i Notables del Poble*) històricament *van pegar, matar i treure a cops de pedra* els qui el Propietari enviava per *recollir-ne els fruits*.

Quan l'Amo els envià un Enviat molt singular (és *el seu Fill i el darrer Enviat*), els vinyaters saben que *és l'hereu i planifiquen quedar-se l'heretat*.

El Regne serà donat a un Poble que el faci fructificar i no vulgui fer-se l'amo.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construï al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dóna raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

► Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble:

«Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construï una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar; a un altre, el van matar; a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» Jesús els diu: «No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña. Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La entrecavó, quitó las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cavó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un erial: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella. La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

► Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,6-9)

Hermanos: nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponedlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«Escuchad otra paràbola: «Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro y a otro lo apedrearon. Envió de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último, les mandó a su hijo diciéndose: 'Tendrán respeto a mi hijo'. Pero los labradores, al ver al hijo se dijeron: 'Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia'. Y agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestan: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a su tiempo». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»